

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 5883/22
19.1.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Весне Мاستиловић, председника већа, Весне Дамјановић и Александре Лековић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Радица Костадиновић, адвокат из Гроцке, Булевар ослобођења бр.536, против тужене Републике Србије, чији је законски заступник Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ул. Косовска бр.31, ради утврђења права својине, одлучујући о жалби тужене изјављеној против пресуде Другог основног суда у Београду П 1786/22 од 11.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 19.1.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Другог основног суда у Београду П 1786/22 од 11.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 1786/22 од 11.10.2022. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев па је утврђено да је тужилац АА власник дела кат.парц.бр...., ..., шума 3. класе, површине 83,65 ари, уписане у лист непокретности ... КО ..., и то јужног дела ове парцеле од тремеђе кат.парц.35, 36 и 37, тј. детаљне тачке А у правцу севера границом према кат.парц.... у дужини од 27,21 м до детаљне тачке Б, затим у правцу североистока у дужини од 92,79 м до детаљне тачке В на граници са КО ..., затим граничном линијом у правцу југа у дужини од 3,93 м+8,70 м+14,83 м до детаљне тачке Г, затим у правцу југозапада у дужини од 98,43 м, што представља 2500/8365 идеална дела кат.парц.бр.... КО ... те да је тужени ББ власник дела кат.парц.бр...., ..., шума 3. класе, површине 83,65 ари, уписане у лист непокретности ... КО ..., и то северно од дела који припада АА почев од тачке Б у правцу севера границом према кат.парц.бр.... у дужини од 24,46 м+8,98 м до детаљне тачке Д, затим у правцу североистока у дужини од 68,52 м до детаљне тачке Ђ на граници са КО ..., затим граничном линијом у правцу југа у дужини од 8,42 м+19,61 м+10,47 м до детаљне тачке В, затим у правцу југозапада у дужини од 92,79 м, што представља 2500/8365 идеална дела кат.парц.... КО ..., а што је тужена дужна да призна и трпи да тужиоци ово своје право упишу у књиге евиденције на непокретностима РГЗ

СКН Гроцка. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима солидарно накнади трошкове парничног поступка у износу од 236.600,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Против наведене пресуде, тужена је благовремено изјавила жалбу из свих законом прописаних разлога.

Испитујући правилност побијане пресуде, на основу овлашћења из члана 386. Закона о парничном поступку, Апелациони суд је оценио да жалба тужене није основана.

У поступку пред првостепеним судом нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности. Побијана пресуда није захваћена ни битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку, на шта се указује жалбеним наводима тужене, јер је њена изрека јасна, није противречна сама себи, нити разлозима пресуде, а у пресуди је дато довољно јасних и непротивречних разлога о битним чињеницама на којима је одлука заснована, тако да побијана пресуда нема недостатака због којих се не би могла испитати.

Према утврђеном чињеничном стању кат.парц.бр.... КО ... је на основу Закона о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији 1946. године одузета од тадашњег власника ВВ и унета у земљишни фонд, односно постала општенародна имовина, а 1948. године предметна парцела је дата беземљашима, поред осталих лица и правним претходницима тужилаца, свакоме у површини од по 25 ари. Приликом административне ревизије катастра 1948. године, као држаоци предметне кат.парцеле, без правног основа, са по 2500/8369 идеалних делава уписани су, поред осталих лица, ГГ, који је умро 20.2.1967. године, чији су правни следбеници његов син ДД, који је умро 20.9.2006. године и унук ББ, овде тужилац, као и ЂЂ, који је умро 22.11.1981. године, чији су правни следбеници син ЕЕ који је умро 13.12.1987. године и унук ЖЖ, овде такође тужилац. Од момента увођења у посед, четрдесетих година прошлог века правни претходници тужалаца су несметано користили делове предметне катастарске парцеле који су им предати и са истих секли дрва за огрев, а након њихове смрти тужиоци су наставили да користе предметну парцелу и у томе их нико никада није сметао нити узнемиравао. Вештачењем од стране вештака геодетске струке извршена је идентификација кат.парц.... КО ... и утврђене мере и границе делова парцеле које користе тужиоци, на начин како је то ближе наведено у ставу првом изреке побијане пресуде. Катастарска парцела бр.... ..., шума 3. класе, површине 83,65 ари уписана је у лист непокретности ... КО ... као државна својина корисника ГО Гроцка. Правоснажном пресудом Другог основног суда у Београду П 2689/16 од 25.1.2019. године одбијен је тужбени захтев тужилаца у односу на тужене ГО Гроцка и град Београд.

Полазећи од овако правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је правилном применом члана 28. Закона о основама својинскоправних односа оценио да је тужбени захтев тужилаца основан, с обзиром да су тужиоци и његови правни претходници били савесни држаоци делова катастарске парцеле бр. ... КО ... у периоду од преко 20 година, и то почев од 4.7.1996. године, па до дана

подношења тужбе, а да су и пре тог датума, још од 1948. године у поседу истих били најпре правни претходници тужилаца а након њихове смрти и тужиоци лично, те да су испуњени услови за стицање права својине ванредним одржајем. Приликом доношења одлуке првостепени суд је посебно ценио савесност тужилаца, као један од услова за стицање права својине ванредним одржајем, па је оценио да су тужиоци и њихови правни претходници савесни држаоци обзиром да земљишно књижни власник није предузимао било какве радње у циљу вршења свог права те да су тужиоци и њихови правни претходници оправдано веровали да су делови спорне парцеле које годинама уназад несметано користе, њихови. Такође, правилан је и закључак првостепеног суда да тужиоци на деловима предметне кат.парцеле која представља шумско земљиште могу стећи право својине одржајем, обзиром да у смислу чл.17. Закона о јавној својини ("Сл.гласник РС" бр.72/11 са каснијим изменама) не постоји основ за искључење могућности одржаја на стварима из чл.16. овог Закона јер шуме и шумско земљиште у смислу чл.10. ст.1 истог Закона представљају добра од општег интереса а не добра у општој употреби из ст.2. истог члана на којима се не може стећи право својине одржајем.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно је примењено материјално право, а за своју одлуку првостепени суд је дао јасне разлоге које као правилне прихвата и овај суд, као другостепени.

Цењени су наводи жалбе тужене којима се указује да тужиоци нису савесни држаоци делова катастарске парцеле ... КО ..., у смислу чл.72 Закона о основама својинско правних односа те да нису могли оправдано веровати да исте држе и користе као власници јер је њиховим правним претходницима непокретност дата на коришћење као беземљашима, али је овај суд оценио да су исти неосновани. Наиме, одржај, као основ стицања права својине, у смислу одредбе члана 28. Закона о основама својинскоправних односа, подразумева да власник не врши своје својинско право на ствари коју држалац користи несметано и непрекидно током одређеног и законом прописаног рока, и то у уверењу да је њен власник. Нужни услов за стицање права својине одржајем је савесност државине. Према одредби члана 72. став 2. Закона о основама својинскоправних односа државина је савесна ако држалац не зна или не може знати да ствар коју држи није његова, а савесност државине се претпоставља према одредби из става 3. истог члана. Онај ко тврди супротно мора то и да докаже. У конкретном случају, тужиоци су у овом спору доказали да су у државини спорних делова кат.парцеле бр.... КО ..., што лично, што преко својих правних претходника од 1948. године, односно од 4.7.1996. године од када тече рок за одржај. Наиме, правним претходницима тужилаца су делови предметне кат.парцеле дати на коришћење још 1948. године и од тада су исти били у несметаној државини делова спорне парцеле, а након њихове смрти предметне делове катастарске парцеле су наставили да држи и користе тужиоци, у уверењу да су њихови власници по основу наслеђа иза својих правних претходника, при чему према околностима случаја тужиоци нису могли знати да делови непокретности које држе нису њихови, а несметени посед у трајању од преко 20 година (тужба поднета 29.8.2016. године) доказује оправданост таквог уверења. Тужена, која катастарску парцелу није држала и користила, а спори тужиоцима право на стицање права својине одржајем, сноси терет доказивања чињенице да су тужиоци несавесни држаоци, а суду није пружила ниједан доказ да је предузела било коју радњу

за предају у посед или заштиту државине на спорној парцели. Због тога тужиоци нису имали разлога да сумњају да делови непокретности које држе нису њихове, како је то правилно закључио првостепени суд.

Без утицаја на правилност и законитост ожалбене пресуде су и жалбени наводи тужене којима се указује да се правни претходници тужилаца не могу сматрати законитим држаоцима делова предметне непокретности, јер исте нису стекли на основу закона нити правног посла обзиром да су им ти делови непокретности дати само на коришћење као беземљашима. Ово због тога што је право својине тужилаца у конкретном случају утврђено применом правила о ванредном одржају за које се поред протеча периода од 20 година захтева да је државина савесна, али не и законита.

Овај суд је ценио и остале наводе жалбе тужене, али је код напред наведеног, нашао да су исти без утицаја на доношење другачије одлуке због чега их посебно не образлаже сходно чл.396 ЗПП-а.

Потврђена је и одлука о трошковима поступка, јер је иста донета правилном применом одредбе чл.153 Закона о парничном поступку, а досуђени трошкови су и по оцени овог суда били потребни за вођење парнице у смислу чл.154 ЗПП-а.

Из наведених разлога, применом одредбе члана 390. Закона о парничном поступку одлучено је као у изреци ове пресуде.

**Председник већа-судија
Весна Мاستиловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић